

ДНЕВНИКЪ

LIV засъдание, на 24 Априлий 1884 година.

Отворено въ 2 $\frac{1}{2}$ часа слѣдъ пладиѣ, въ отсѣтствие съ отпускъ на Калчева и безъ отпускъ на Юрукова.

Телеграмма № 352 отъ Найденовичъ изъ Одринъ, съ която моли да му се съобщи окончателно, ще ли да му се даде известната служба и кога.

Рѣши се да се отговори на просителя спор. завчерашното рѣщение на П. К.

Съобщение № 1361 отъ г-нъ Глав. Управителъ, съ правилникъ за наказателното съдопроизводство въ И. Румелия, заедно съ рапорта на Дир. на Просжд. № 1974.

Г-нъ Странски каза, слѣдъ като направи сравнение съ поправката на П. Комитетъ, че едно и сѫще значение имать и двѣтѣ поправки, та коя и да е може да се приеме, само прѣдлага, за да се избѣгне повторение на „право“, да се каже „се запазватъ за него срѣдствата на отзивъ при спечелвание правото спорѣдъ прѣдидущия членъ“.

Но слѣдъ гласуване прие се поправката на правит. въ 64 членъ.

Въ 192 чл.

Г-нъ Д-ръ Странски каза, че въ мотивите на това различие се разбира прѣдварително, прѣди да се знае умишлено или не, е направено убийството. Прибавката: „освѣнъ случаи на умишлено убийството“ се прие съ живи разисквания. Има примѣри, че са ставали погрѣшки, колкото и да се казва, че прокурорътъ има отговорностъ, която не е освѣнъ, ломинална или фiktivna. За това е турната тая клауза. Има примѣри на умишлено злодѣяние и дѣйствия и прокурорътъ да пусне дѣйци съ поражителство. Има други случаи, съвсѣмъ неволни престъпления, и съ такива дѣйци сѫщото се прави. Виновниятъ не подлѣжи на сѫщата опая тяжесть на отговорностъ, отъ колко другъ. При това остана или по нѣмание срѣдства, или че се мисли правъ, не ще да търси поражителъ, като се надѣе, че сѫд. ще доде врѣме, ще признае невинността му. Слѣдователно отъ първия случай човѣкъ състоятеленъ, ималъ една или друга причина да убие нѣкого, умишлено, хваналъ се, дохожда тукъ поставя се въ прѣдварителенъ затворъ, изслѣдването не е станало окончателно, освобождава се подъ поражителство. Той дава пари за поражителството и ще прѣдпочете животъ си отъ парите си, избѣга. Бѣдниятъ и прави, на противъ, не може лесно да се освободи. Отъ тукъ — врѣдата. За това Пост. Ком. прие прибавката.

Г-нъ Беневъ забѣлѣжва, че не трѣбва наистина да се отпушкатъ подъ поражителство хора извѣршили умишлено убийство. Но работата е до дѣто не се произнесе сѫд., не може да се знае дали е станало злодѣянието умишлено или не. Така щото, искарва безъ значение тая прибавка.

Г-нъ Кесяковъ каза, че умишленността или не, може да се констатира отъ предварителните изследвания. Изследователството и прокурорството можатъ да иматъ тая възможност.

Г-нъ Д-ръ Странски прибави, че въ всяка нова държава чиновниците не разбираят добре длъжностите си. Тръбва тия работи да бѫдатъ по ясни. Има случаи съвършено явни на умишлено убийство; разбойникъ, още хванатъ, може ли да се мисли, че нѣма умишленост? За това настоява да остане прибавката. Ч. Съвѣтъ приелъ да се каже въ прибавката: „освѣнъ ако се обвини въ очевидно престъпление“, но това е вече престъпление заведено.

Г-нъ Хакановъ каза, ако и да се приеме едната и другата поправка, прокурорътъ все едно ще върши. Той при това намира въ връда на обществото, ако на единъ престъпникъ му се прави честь да се освобожда отъ предварителенъ затворъ.

Слѣдъ гласуване прие се пакъ поправката на Пост. Ком.; приема се и оная на Частния Съвѣтъ (само думитѣ „затворено престъпление“), ако има въ закона да се говори за туй.

Въ 192 чл. се прие второто предложение на правителството.

Въ 237 чл. се прие поправката на частния съвѣтъ.

Проприение № 349 отъ Месемврийската община, съ което моли г-нъ Прѣдсѣд. на Комитета да поднесе на Европейските консули въ Пловдивъ, резолюция на митингътъ станалъ тамъ на 8 текущаго, съ която молятъ да се избере и за напрѣдъ Н. С. Князъ Богориди за Главенъ Управителъ на Областието.

Праща се на Дир. на Вжтр. Дѣла за надѣлжно распорѣждание.

Съобщение № 1238 отъ Глав. Управ., съ правилникъ за правата на околовийските лѣкарни въ лѣчебно отношение къмъ заможните лица.

Правилникътъ се приема съ слѣдующите измѣнения:

Въ чл. 1 — вмѣсто думата „резиденция“ — „сѣдалище“.

Както и въ цифритѣ се прие — 7 и 4 гр. златни.

Въ чл. 2. — „7 гр. златни на часъ“. Подоле „6 ч. на далечъ 5 гр зл.“.

На третото гласуване.

Г-нъ Калатиновъ предложи и се прие, щото докторътъ, когато отива при болния за всяки часъ дѣто пребѣгва тамъ, да му се плаща по 14 гроша златни. Това въ 2 чл.

Засѣданietо се затвори въ $3\frac{1}{2}$ часа.

Прѣдсѣдатель: **Т. Кесяковъ**

Подпрѣдсѣдатель: **Д-ръ Дагоровъ**

Членъ-Секретарь: **Беневъ**

Секретарь: **Ив. А. Шандаровъ**